

Europaparlamentets talman, Roberta Metsola

Europeiska rådet

Den 29 juni 2023

Händelserna i Ryssland har gett upphov till ett antal frågor om landets interna dynamik och instabiliteten i landets system liksom den inverkan som detta har på invasionen i Ukraina och på den europeiska säkerheten i stort.

Solidariteten med Ukraina måste stå högst upp på vår dagordning. Den är av existentiell betydelse för både Ukraina och Europa. Vi måste vara orubbliga, även om situationen för Ukraina blir svårare under de kommande månaderna.

I detta sammanhang välkomnar jag det 11:e sanktionspaketet och de ytterligare 50 miljarder euro som aviserades förra veckan till stöd för Ukrainas återställande, återhämtning och återuppbyggnad.

En upptrappning kommer att kräva att vi infriar våra löften om att inleda förhandlingar om EU-medlemskap. Ukrainas engagemang och betydande reforminsatser har varit extraordinära, bland annat när det gäller att uppfylla kraven för landets status som kandidatland.

När reformkriterierna väl har uppfyllts på ett tillfredsställande sätt måste vi vara redo att ta nästa steg i medlemskapsförhandlingarna – och jag hoppas att detta kommer att ske inom en snar framtid.

Att stärka basen för vår försvarsindustri, förbättra innovationen, minska vårt beroende, bli mer självständiga och bygga upp förtroendet måste vara centrala mål för vår nya säkerhets- och försvarspolitik. Den gångna veckans politiska överenskommelse om en gemensam upphandling på försvarsområdet kommer att hjälpa medlemsstaterna att både återställa försvarsresurserna och öka interoperabiliteten. Den kommer även att hjälpa Ukraina, som räknar med leveranser av vapen och ammunition från oss.

Det är också glädjande med framstegen i våra förhandlingar om förordningen om stöd till tillverkning av ammunition (ASAP), och jag är fortfarande övertygad om att vi, sedan parlamentet antog sin ståndpunkt för en månad sedan, kommer att nå en politisk överenskommelse under de kommande veckorna.

Tillsammans ser vi till att utbudet matchar efterfrågan och att ord följs av handlingar. Vi håller vad vi lovar.

Och nu måste vi uppnå resultat i fråga om en ny säkerhets- och försvarsstruktur där vi säkerställer att EU och Nato kan komplettera varandra, utan att det medför dubbelarbete eller ger intryck av inbördes konkurrens.

Vi måste också – så snart som bara möjligt – uppnå resultat när det gäller migrationen. Förra veckan miste ytterligare 300 människor livet i Medelhavet, där människor kommit att begravas. Av dessa kommer många aldrig att kunna identifieras. Ytterligare 300 drömmar har därmed krossats, och ytterligare 300 familjer har för alltid slagits i spillror.

Vi har gjort stora framsteg. Parlamentet står redo att arbeta – konstruktivt – för att i slutet av den nuvarande valperioden hitta en väg framåt som respekterar gränser, garanterar rättvisa för

människor i behov av skydd, med kraftfulla åtgärder mot dem som inte kommer i fråga för detta, och slår sönder människohandlarnas affärsmodell, som är inriktad på dem som är sårbara. Det måste vara våra lagar och rättsliga ramar, och inte människohandlarnas nätverk, som sätter reglerna. Ju längre vi väntar, desto starkare växer sig nätverken och desto fler liv kommer att gå förlorade. I detta sammanhang spelar Frontex en viktig, rentav avgörande, roll.

Vi kan inte heller bortse från den yttre dimensionen av denna fråga. Vi har en roll som gör det möjligt för oss att investera mer och stärka samarbetet med länder i Afrika. Men vi får inte göra om det gamla misstaget att vända oss till Afrika bara när det gäller migration. Vi måste engagera oss strategiskt i investeringar och gemensamma projekt, i en anda av partnerskap. Vi måste föra en dialog, i stället för en monolog, och inse att länderna i Afrika helt enkelt kommer att söka sig till andra partner om vi drar oss tillbaka.

Vi måste ompröva vårt sätt att samverka runt om i världen, så att vi hittar en ny balans i våra politiska och ekonomiska förbindelser med viktiga partner i hela världen. Till exempel med latinamerikanska demokratier i fråga om kritiska råvaror och handelsavtal som är helt väsentliga när det gäller att främja vår digitala och gröna omställning.

Vi måste också samarbeta mer med länder som till exempel Indien.

EU är Indiens tredje största handelspartner och näst största exportdestination. Vi delar många prioriteringar, till exempel kampen mot klimatförändringarna, men även områdena teknik och säkerhet. Det finns så många outnyttjade möjligheter.

EU har varit den mest inflytelserika aktören globalt sett när det gäller att främja den internationella agendan för utfasning av fossila bränslen, energidiversifiering och kampen mot klimatförändringarna. Detta är viktigt. Men vi måste bli bättre på att begränsa de ekonomiska och sociala konsekvenser som alla dessa beslut får. Vi måste bli bättre på att förklara hur vi gör detta, och varför det är viktigt.

Människor måste få förtroende för processen och dessutom ha råd med den. Vi måste lyssna bättre och mer uppmärksamt på våra medborgare, företag och ungdomar. Vi måste sträva efter att vara framsynta så att vi inte förlorar kontakten med människor.

Inflationen håller i sig. Hushållen står inför en reallönesänkning. Europeiska centralbanken bidrar till att åtgärda detta genom höjda räntor, men även detta får sociala återverkningar som vi inte får bortse från.

Om vi menar allvar med att genomföra våra prioriteringar och förbli trovärdiga behöver vi därför en ändamålsenlig EU-budget.

Det är hög tid att införa nya egna medel. När vi återbetalar NextGenerationEU-skulden måste vi tillföra nya inkomstkällor, och detta får inte ske på bekostnad av unionens långsiktiga politik och program.

I ljuset av detta behöver vi anpassa EU:s långtidsbudget så att den återspeglar dagens verklighet. Det råder ingen som helst tvekan om att världen har förändrats sedan den nuvarande fleråriga budgetramen antogs 2020 och att vi måste förändras med den. Parlamentet har efterlyst en översyn av den fleråriga budgetramen i åratal och står redo att axla sitt ansvar. Detta är för övrigt också avgörande när det gäller infrastrukturprojekt som

kan bidra på försvars- och säkerhetsområdet, till exempel järnvägar, som tjänar dubbla syften i och med att de dessutom är viktiga för militära transporter. Vissa av dessa beslut kräver enhällighet, och vi kommer alla att ha en roll att spela i detta.

Nu handlar det om hur vi kan framtidssäkra våra ekonomier och föra vårt europeiska projekt vidare i en starkare tappning.

De kommande månaderna måste handla om att uppnå konkreta resultat. Till att börja med var processen för att komma överens om när valet skulle hållas inte utan svårigheter. Fastställandet av detta datum bygger på 1979 års verklighet, då unionen bara hade nio medlemsstater. Nu behöver vi gemensamt tänka i nya banor för att komma fram till hur datumet bör fastställas. Vi diskuterar för närvarande parlamentets sammansättning – ni har mottagit vårt förslag till vallag, men det har visat sig vara alltför svårt att nå en ståndpunkt i rådet. Det vi kan vara säkra på i det europeiska projektet är att vi kommer att stagnera om vi inte gör något.

Vi har ett förslag om ett konvent baserat på den genomgripande konferensen om Europas framtid. Vi måste stå redo för utvidgningen, så i takt med att Moldavien, Ukraina med flera på västra Balkan genomför reformer och gör sig klara måste vi göra detsamma.

Vi måste gemensamt ändra vårt sätt att tänka. Många har redan positionerat sig inför denna geopolitiska förändring. Även vi måste vara beredda att göra det.

Tack.